

fødte og indlemmede i et vist Troessfund. Men der drages ingen Aldersgrændse for BARNET, udover hvilken denne Foreldrenes Myndighed ikke skal strække sig. — Der er tilføjet „naar Cultusministeriet hertil giver sit Samtykke“. Dette indeholder nu vistnok en Garanti for BARNET; men det indeholder en Garanti, som det dog sees, at man har fundet Betænkelse ved at indrømme Cultusministeriet, idet der jo foreligger et Vædringsforslag under Nr. 21, som gaaer ud paa, at denne sidste Sætning, „dog kun forsaavidt som Cultusministeriet hertil giver sit Samtykke“, bortfalder; man har, som det altsaa sees, nogen Betænkelse ved at lægge en saadan Indrømmelse i Cultusministeriets Haand, man har tænkt sig Muligheden af, at Cultusministeriet nægtede den, og man er da bleven staaende ved det Spørgsmaal: hvad saa? Med Hensyn til § 10 om Foreldrenes Ret til at indlemme BARNET i en hvilken som helst Religion eller at lade være at indlemme BARNET i nogen som helst Religion, saa dreier dette Spørgsmaal sig jo om et andet væsentligt Punkt, som slet ikke her kan finde sin Afgjørelse, fordi selve Loven, vi have at bestille med her, kun er en enkelt Paragraph i en større Lov, der maatte omhandle Disfenternes Forhold til Staten i Almindelighed. Principspørgsmaalet, som her ligger foran, er dette, om Staten overhovedet tør opgive det religiøse Grundlag for al Opdragelse, og om Staten dernæst kan forholde sig different til det Spørgsmaal, om BARNETS Opdragelse skal være confessionel eller ikke. Jeg troer nu, at Staten ikke tør opgive dette Princip, at al Opdragelse i Staten bør hvile paa et religiøst Grundlag, og derfor troer jeg ogsaa, at Statens Indrømmelse her ikke tør gaae videre, end at ethvert Vægtepar erholder

Ret til at lade deres Børn indlemme i et hvilken som helst i Landet bestaaende Troessfund, men at det ikke tør indrømmes dem, at lade være at indlemme BARNET i noget som helst Troessfund ved at lade det være op og modtage den saakaldte verdslige Oplysning, men derimod aldeles lade det berøve paa Foreldrenes egen Vilkaarlighed, om de ville indprente i deres Børns Sjæl de religiøse Begreber, der danne Grundlaget for al sand Livs-udvikling, og det var derhen, at det Vædringsforslag sigtede, som jeg havde stillet til § 10. Det maa imidlertid paa Grund af den Redaction, hvori det var opstillet, og som knyttede sig til en anden Forudsætning af hele Lovens Redaction, nu være at tage tilbage; men forsaavidt som der maatte være Anklag for disse Udtalelser, vil jeg stille det til 3die Behandling.

F. A. Hansen: Vi ere nu gaaede over til et heelt nyt Affnit i den foreliggende Lov, og, uagtet jeg maa indrømme, at §§ 9, 10 og 11 paa en ret findrig Maade ere knyttede sammen med de andre Paragrapher, som handle om Vægtetab, saa finder jeg dog, at de udgjøre en særegen Række for sig selv. Jeg anseer imidlertid denne Tilføielse i det Hele taget ikke for ganske heldig; thi det vil være en naturlig Følge, naar man sammenfører saa heterogene Gjenstande, at den ene let ligesom vil absorbere al Interessen, og berøve den anden den Deeltagelse og Opmærksomhed, som den, naar den havde staaet alene, kunde have vakt; ja, man kan endogsaa befrygte, at, dersom det ene af disse Spørgsmaal blev mindre heldigt behandlet, det da, just fordi det staaer i Forbindelse med det andet, kunde hindre dette andet Spørgsmaal i at faae Indgang.